

ogsaa kan træffe Afgørelse i saadanne Tilfælde, hvilket skønnes ubetænkeligt under Hensyn til den i Udkastets § 1, Stk. 4, foreslaaede Adgang til at indbringe Nævnets Afgørelser for Justitsministeren.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Nr. 5 bemærkes iøvrigt, at en tilsvarende Adgang til at udvise Udlændinge som Regel er hjemlet i andre Staters Fremmedlovgivning, jfr. saaledes § 37 i den svenske Lov, § 17 i den norske Lov og § 23 i den finske Forordning af 30. Januar 1942 angående utlänningsinresa till Finland och vistelse i landet. Der er med denne Bestemmelse i første Række tænkt paa Tilfælde, hvor det kan befrygtes, at den paagældendes Ophold her i Landet medfører en direkte Fare for Statens Sikkerhed, f. Eks. gennem Virksomhed rettet imod Statens lovlige Organer, Propagandavirksomhed, Spionage eller lignende statsfarlig Virksomhed til Fremme af andre Staters Interesse. Derudover bør der imidlertid være Adgang til Udvisning, saafremt den paagældendes fortsatte Ophold iøvrigt kommer i Strid med danske Interesser, f. Eks. hvis han paa en Maade, der er stridende mod den med Gæstevenskabet naturligt forbundne Tilbageholdenhed, blander sig i danske Forhold eller gør disse til Genstand for Omtale paa en Maade, der kan være skadelig for Landets Anseelse. Som aktuelle Eksempler kan nævnes de Tilfælde, hvor Udlændinges Optræden under den tyske Besættelse har været af en saadan Karakter, at det vilde findes urimeligt, at de paagældende fortsat skulde have Ophold her.

Reglerne om formel Udvisning af Udlændinge kunde maaske siges at være blevet overflødiggjort, efter at man har faaet Kontrol over Udlændingene gennem Reglerne om Visum og Opholdstilladelse, idet man i disse Tilfælde da blot kunde nægte en uønsket Udlænding yderligere Opholdstilladelse ved dennes Udløb eller tilbagekalde en meddelt Opholdstilladelse. De Forhold, der forudsættes at foreligge fra en Udlændings Side i de i Stk. 1, Nr. 1—5, nævnte Tilfælde, kan imidlertid efter Omstændighederne være saa grove, at det vil findes urimeligt, om der ikke straks og bestemt kunde gribes ind med en formelig Udvisning og Anvendelsen af de dertil knyttede Beføjelser, om fornødent særlige Foranstaltninger indtil Udrejse kan ske, jfr. §§ 8 og 9. Den lempeligere Fremgangsmaade, blot at nægte fortsat Ophold, er tidligere benyttet i Praxis, hvor Omstændighederne tatte derfor, selv om Betingelserne for en egentlig Udvisning var til Stede. Det kan derfor betegnes som en Videreførelse af denne

Praxis, naar man i Stk. 2 har stillet Forslag om, at Nævnet i de Tilfælde, hvor en Udlænding vil kunne udvises, naar dette efter Omstændighederne findes tilstrækkeligt, kan meddele vedkommende Udlænding Paalæg om at udrejse inden en af Nævnet fastsat Frist, saaledes at Politiet om fornødent drager Omsorg for, at Udrejse finder Sted. Et saadant Paalæg om Udrejse kan naturligvis finde Sted paa Trods af en meddelt Opholdstilladelse eller Arbejdstilladelse, men Lempelsen bestaar deri, at Udlændingen i de nævnte Tilfælde undgaar den egentlige Udvisning med de deraf flydende ovenfor omtalte Konsekvenser.

Til § 7.

Bestemmelsen samler de Tilfælde, hvor Politiet uden Forelæggelse for Nævnet kan træffe Bestemmelse om Udvisning af en Udlænding. Der henvises i øvrigt til Bemærkningerne til § 6.

Om de enkelte Tilfælde bemærkes følgende:

En til Nr. 1 svarende Regel findes i T. § 3, Stk. 1.

Nr. 2 er ny. Bestemmelsen maa imidlertid anses som en selvfølgelig Regel, der allerede praktiseres af Politiet.

Nr. 3 svarer til F. § 2, idet dog den i F. § 2 indeholdte Begrænsning med Hensyn til Forsørgelsesret er ændret i Overensstemmelse med de nugældende Regler i Forsørgelseslovens §§ 17 og 18, jfr. Lovbkg. Nr. 475 af 31. August 1946. Endvidere er Udvisning udelukket i de Tilfælde, hvor Hjemsendelse paa Grund af Trang enten efter gældende Traktat el. lign. eller efter Bestemmelse truffet af Arbejds- og Socialministeren iøvrigt ikke kan finde Sted, jfr. saaledes den nordiske Fattigkonvention fra 1928, Bekg. Nr. 286 af 12. December 1928.

Med Hensyn til Stk. 2 henvises til Bemærkningerne ovenfor til § 3.

I Stk. 3 har man for at sikre Nævnets Indseende med de af Politiet truffne Beslutninger om Udvisning paalagt Politiet at gøre Indberetning til Nævnet om disse Tilfælde.

Til § 8.

Tilsvarende Bestemmelse findes i F. § 2, sidste Pkt., og F. § 13, sidste Pkt. Beslutning om, hvorvidt der skal gives Udlændingen Tilhold eller ej, træffes af den Myndighed (Nævnet eller Politiet), der bestemmer, at han skal udvises. Selve Tilkendegivelsen sker ved Politiets Foranstaltning. Med Hensyn til Strafansvaret for Overtrædelse af Tilholdet henvises til § 24. Efter de gæl-